

La cosa mítica

Falten exactament nou mesos perquè el parc temàtic Terra Mítica obri les portes al públic, segons les previsions de la presidència de la Generalitat Valenciana. I és que Eduardo Zaplana ja té assenyalats en vermell els primers dies de l'estiu del 2000, perquè en pocs dies de diferència podrà celebrar el cinquè aniversari de la seva elecció com a president de la Generalitat Valenciana, inaugurar Terra Mítica —l'obra més emblemàtica del seu govern— i presidir, com cada estiu, l'indescriptible festival de la cançó de Benidorm.

Es poden fer moltes consideracions sobre l'estil i l'obra de govern de Zaplana, però aquesta setmana ens concentrarem en Terra Mítica, un projecte que al començament va ser una gran operació d'especulació urbanística i que ara està a punt de convertir-se en un pol de desenvolupament econòmic per al sud del País Valencià. De fet, ja ho és, perquè l'activitat que genera la construcció del parc ja té un impacte important a la zona. Per tant, Terra Mítica és en aquests moments la font de molts llocs de treball i de moltes esperances de futur a Benidorm, Alacant i rodalia, però això no ha de fer perdre de vista que també ha estat l'origen de guanys importants per a especuladors immobiliaris sense escrúpols.

També en l'ordre econòmic, paradoxalment, Terra Mítica confirma la tossuda realitat de les relacions entre el País Valencià i el Principat de Catalunya. Una realitat quotidiana en el món empresarial, malgrat que les polítiques oficials dels governs de Madrid, de València i de Barcelona la continuen ignorant. L'exemple més clar és que, en el moment en què Terra Mítica ha deixat de ser només un

projecte polític per a convertir-se també en una inversió empresarial, l'eix Barcelona-València s'ha posat en funcionament. En aquests moments, al costat de les empreses més importants del País Valencià, la majoria implicades en el capital de Terra Mítica (CAM, Bancaixa, Lladró, Aumar i altres), la participació d'empreses catalanes en la construcció i el llançament del parc temàtic de Benidorm és fonamental. Des del projecte i la direcció de l'obra (Global), passant pel llançament publicitari (Lluís Bassat) o el finançament de les inversions (Caixa de Terrassa, Caixa Catalunya, Banc Sabadell, i altres).

A hores d'ara, per tant, Terra Mítica és ja una font de negocis important per a les empreses valencianes i catalanes, i ho serà més quan, en el futur —si té èxit—, complementi l'oferta lúdica de Port Aventura. Un

factor que, des dels despatxos oficials no deu ser suficient per potenciar les relacions entre el País Valencià i Catalunya, ni per construir un TGV entre Alacant i Tarragona. És a dir, en aquest sentit no hi ha novetats.

Al marge de tot això, caldrà continuar molt pendents de Terra Mítica. Els seus orígens polititzats i especulatius podrien perjudicar la viabilitat del projecte, francament ambiciós, i això seria una catàstrofe que els valencians no mereixem. I també caldrà estar alerta de com evoluciona l'entorn natural del parc temàtic, un entorn que per primera vegada pot aspirar a ser respectat —gràcies a un turisme cada vegada més exigent amb les qüestions mediambientals—, després que moltes dècades d'agressions intolerables han convertit la zona en el gran abocador de runes dels constructors de Benidorm. ■

GALERIA

89

Els vocalistes copen el 31è Festival de Jazz

Núria Zayas

Del 16 d'octubre fins al 14 de desembre se celebrarà el 31è Festival Internacional de Jazz a Barcelona.

OPINIO

11

Final d'etapa

Pere Martí

13

Estapé respon

Fabià Estapé / Toni Canís

13

Badalls electorals

Miquel Ramon

15

La punteria suïssa...

Francesc Bayarri

16

Matèria de sentiments

Martí Domínguez

17

Conciliar la família...

Ignasi Farreres

18

Eleccions: 17 d'octubre...

Ramon Barnils

L'Acadèmia

J. J. Pérez Benlloch

Curiosos Països Catalans

Miquel Payeras

19

Enemics del poble

Llibert Ferri

Neteja a la Costa Blava

Xavier Vinader

98

Universitat, 1: la ciutat

Joan Francesc Mira